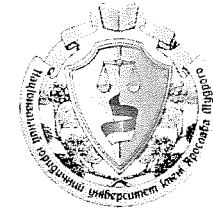

Міністерство освіти і науки
України

Національний
юридичний університет
імені Ярослава Мудрого

кафедра
трудового права

МАТЕРІАЛИ

X - і наукової інтернет-конференції
студентів і аспірантів

***«РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАВА НА ПРАЦЮ І
БЕЗПЕКА ЛЮДИНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ
ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ»***

25 – 26 квітня 2019 року

м. Харків

– затвердити Перелік закладів охорони здоров'я, які будуть здійснювати трансплантації та/або діяльність, пов'язану з нею, вимог щодо технічного оснащення цих суб'єктів, переліку супроводжувальної документації;

– змінити концепцію незгоди на концепцію згоди.

У зв'язку з цим пропонуємо здійснити подальшу роботу з удосконалення законодавства у сфері трансплантації анатомічних матеріалів людині. Адже питання трансплантації органів є дуже важливим гострим для багатьох громадян нашої країни. В Україні щорічно гине від 40 до 60 потенційних донорів на мільйон населення, що становить близько трьох тисяч донорів, які могли б врятувати життя 10 тисячам хворим.

Пропонуємо застосувати міжнародний світовий досвід на прикладі Іспанії для визначення проблеми трансплантації органів в Україні на науковому рівні. Саме ця країна є одним з лідерів в галузі трансплантології. За даними Національної організації з трансплантації, у 2016 році наша країна продовжує лідувати по жертвування органів у всьому світі, як це було за 25 років, і перевищила 40 жертвувань на мільйон населення [10].

Список використаних джерел

1. Про застосування трансплантації анатомічних матеріалів людині : Закон України від 17 травня 2018 р. № 2427-VIII. Голос України. 2018. № 115.
2. Забеліна О. Порівняльна реклама як різновид недобросовісної конкуренції. Матеріали V-ї студентської наукової конференції Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого «Завдання господарсько-правової політики Української держави», 27 листопада 2018 р. Х.: Нац. юрид. ун-т, 2016. – с. 48-50.
3. Лаврик А. Чорний ринок, якого не існує. Український тиждень. – 5-11 вересня 2008 р. – № 36 (45). – С. 42-43.
4. Белопіпечких Г.С., Карманний Є.В. Попередження як засіб запобігання торгівлі людьми. Матеріали VII-ї студентської наукової інтернет-конференції Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого «Безпека людини і реалізація права на працю в сучасних умовах життєдіяльності», 21 – 22 квітня 2016 р. – Х.: Нац. юрид. ун-т, 2016. – С. 32 – 35.
5. Лаврик А. Агент «трансплантаційної мафії». Український тиждень. – 5-11 вересня 2008 р. – № 36 (45). – С. 46-49.
6. Ткач А. Темна справа. В Україні і далі процвітає чорний ринок людських органів. Український тиждень. – 7-13 жовтня 2011 р. – № 41 (206). – С. 36-37.
7. Хомин Д.Я., Карманний Є.В. Сучасні засоби превенції та протидії викраденням дітей в контексті росту даного виду злочинності в Україні. Матеріали VIII-ї студентської наукової інтернет-конференції Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого «Безпека людини і реалізація права на працю в сучасних умовах життєдіяльності», 20 – 21 квітня 2017 р. – Х.: Нац. юрид. ун-т, 2017. – С. 557 – 562.
8. Соловьев А. П. Предупреждение преступлений в сфере здравоохранения : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08 / Соловьев Александр Павлович. – М., 2007. – 192 с.
9. Роман Іллік. Як і коли в Україні запрацює трансплантація. *Українська правда*. URL: <https://life.pravda.com.ua/columns/2018/12/4/234431/>
10. Dr. Salvador Giménez. Trasplantes de órganos y tejidos. *Medicina* 21. URL: <https://www.medicina21.com/Articulos/V4277/Trasplantes-de-organos-y-tejidos.html>

Забеліна О.К., Карманний Є.В. ТРАНСПЛАНТАЦІЯ ОРГАНОВ ЧЕЛОВЕКА В ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВЕ УКРАИНЫ И МИРОВОЙ ОПЫТ

Аннотация. Проанализировано состояние и проблемы развития трансплантологии в Украине. Раскрыты пробелы законодательства по регулированию важнейшего вопроса современной медицины, проанализированы возможные пути развития в связи с этим, нелегального рынка человеческих органов.

Ключевые слова: трансплантация, донорство органов, перекрестное донорство, анализ, медицина, пересадка органов.

Zabelina O.K., Karmanniy Ye.V.

TRANSPLANTATION OF HUMAN BODIES

IN UKRAINE'S LEGISLATION AND WORLD EXPERIENCE

Abstract. The state and problems of transplantology development in Ukraine are analyzed. The gaps in legislation on the regulation of an extremely important issue of modern medicine have been clarified, possible ways of development in this connection, the side market of human organs have been analyzed.

Keywords: transplantation, donation of organs, cross-donor, analysis, medicine, organ transplantation.

Зайка Анастасія Валентинівна, студентка Інституту підготовки кадрів для органів юстиції України, 3 курс, група 04-16-10,

Яригіна Єлизавета Петрівна, асистент кафедри трудового права, кандидат юридичних наук

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого, м. Харків

МЕДІАЦІЯ ЯК СПОСІБ ВРЕГУЛЮВАННЯ ТРУДОВОГО СПОРУ

Анотация. У статті розглянуто медіацію, як альтернативний спосіб врегулювання трудових спорів. Окреслено міжнародний досвід її використання. Здійснено порівняльний аналіз медіаційної процедури і судового розгляду та встановлено переваги та їх недоліки. Запропоновано включити до проекту Трудового Кодексу – медіацію як спосіб врегулювання трудових спорів.

Ключові слова: медіація, комісія по трудовим спорам.

Актуальність. Постановка завдання. Методи вирішення спорів, в тому числі і в трудовому праві, завжди є актуальним питанням для дослідження. Так, традиційно склалося, що способами врегулювання індивідуальних трудових спорів в Україні на зараз є комісія по трудовим спорам (КТС) та судовий порядок. Але залишається поза увагою та без нормативного підґрунтя такий метод як медіація. Вона почала використовуватися в США та зараз є досить популярною в низці країн, таких як – Великій Британії, Німеччині, Франції, Канаді та багатьох інших.

Так, у Канаді медіація встановлена як обов'язкова стадія врегулювання спору, і завжди повинна передувати зверненню до суду. При цьому в Канаді, вона вперше з'явилася саме у трудових відносинах. У США основа для подальшого розвитку інституту медіації також була закладена в трудових відносинах, так вона була викликана неодноразовими конфліктами між утвореними профспілками і роботодавцями, у результаті чого Урядом США було запропоновано залучати Міністерство праці як нейтрального посередника для вре-

гулювання розбіжностей сторін. У 1947 році, у зв'язку з виконанням вказаного завдання, був створений і зараз спеціально діючий федеральний орган – Федеральна служба США по медіації та примирливих процедурах (Federal Mediation Conciliation Service, FMCS) [1, с. 80].

У Німеччині активно діє і розвивається Федеральний союз медіації в економіці та сфері праці (Bundesverband Mediation in Wirtschaft und Arbeitswelt), у Фінляндії призначається так званий державний примиритель, а у Великій Британії діє консультативна служба примирення і арбітражу (Asac Codes of Practice), основною функцією якої є сприяння розвитку виробничих відносин і пропозиція на прохання конфліктуючих сторін сприяння у вирішенні спору [2, с. 90].

Отже, у зв'язку з позитивною міжнародною практикою використання альтернативного способу врегулювання трудового спору – медіації, пропонуємо під час даного дослідження проаналізувати можливість впровадження медіації до чинного трудового законодавства України та встановити наявність переваг та недоліків порівняно з процедурою судового розгляду.

Основна частина. Так, на думку О. Войнаровської, під медіацією необхідно розуміти гнучкий процес, що проводиться конфіденційно, в якому нейтральна сторона (медіатор) допомагає сторонам конфлікту шляхом переговорів досягти згоди у вирішенні спору [2, с.89]. Н. В. Драгоманова вважає, що медіація - це один із альтернативних методів вирішення конфліктів, згідно з яким незаінтересований посередник (медіатор) допомагає сторонам досягнути шляхом переговорів добровільної та взаємовигідної угоди [3, с. 179].

Україні така процедура сприймається як новація і через низьку правову культуру серед громадян вона майже не використовується, до того ж ще однією перешкодою у застосуванні медіації є відсутність нормативного акту, який би її регламентував.

Так, у Верховній Раді України в березні 2015 року був зареєстрований законопроект «Про медіацію», який закріплює, що медіація – це «альтернативний (позасудовий) метод вирішення спорів, за допомогою якого дві або більше сторони спору намагаються в рамках структурованого процесу, самостійно, на добровільній основі досягти згоди для вирішення їх спору за допомогою медіатора [4]». Зазначений проект закону передбачає можливість використання медіації і в трудових спорах, до того ж пропонується ст. 221 Кодексу законів про працю доповнити наступним положенням, що саме сторони трудового спору будуть за взаємною згодою обирати медіатора, а КТС та суд, у свою чергу, повинні будуть роз'яснювати сторонам наслідки використання такого методу врегулювання спору. До того ж, важливо зазначити, що у проекті Трудового Кодексу, над яким зараз триває робота, взагалі не згадується така процедура як медіація, що на нашу думку є явним недоліком.

У ст. 10 Закону України «Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)» передбачається можливість залучення незалежного посередника – «визначеного спільним вибором сторін особи, який сприяє встановленню взаємодії між сторонами, проведенню переговорів, бере участь у виробленні примирливою комісією взаємоприйнятого рішення» [5]. Зазначений

порядок аналогічний медіації, але використання посередника можливе лише при врегулюванні колективних трудових спорів, тому, на нашу думку, вдалим було б рішення про розширення повноважень Національної служби посередництва і примирення з приводу індивідуальних трудових спорів. Крім того, на відміну від вирішення колективних трудових спорів, коли застосовується пошук взаємовигідного рішення для сторін, при врегулюванні індивідуальних трудових спорів не встановлюється обов'язок використання примирливих процедур. Адже виходячи з аналізу положень КЗпП, КТС розглядається більше як позасудовий, а не як примирливий орган.

Незважаючи на те, що КТС є первинним органом при вирішенні трудових спорів, основним залишається – суд. Але якщо порівняти застосування судового порядку та медіація, остання має ряд переваг:

✓ Медіація має конфіденційний характер вирішення спору, на відміну від судового порядку, який здійснюється відкрито, гласно та публічно, крім певних випадків, що передбачені законом.

✓ У разі прийняття взаємовигідного рішення при медіації існує більша вірогідність його виконання і до того ж без втручання виконавчої служби.

✓ На відміну від судового процесу, де діє принцип змагальності медіатор не шукає винних, а знаходить компромісне рішення, що влаштовує обидві сторони.

✓ Сторони спору самостійно обирають медіатора, що буде розглядати їхню справу.

✓ Медіація може застосовуватися на ранніх стадіях конфлікту, тому вирішення відбувається швидше ніж у суді.

✓ Медіація сприяє зберегти нормальні стосунки сторін спору після його вирішення.

Висновки. Тому, можна сказати, що медіація є ефективним способом врегулювання трудових спорів і міжнародний досвід слугує підтвердженням цього. Крім того, медіація має ряд переваг порівняно з судовим порядком вирішення трудових конфліктів. У зв'язку з цим, вважаємо за потрібне на законодавчому рівні закріпити такий альтернативний спосіб врегулювання трудових спорів як медіація, що дозволить не тільки швидко та результативно розглядати трудові спори, але й значно розвантажити суди від значної кількості справ, що виникають на тлі трудових суперечок. Також пропонуємо розширити повноваження Національної служби посередництва і примирення щодо розгляду індивідуальних спорів, яка використовує методи досить схожі на медіацію.

Список використаних джерел:

1. Дараганова Н. В. Медіація як один із альтернативних способів вирішення індивідуальних трудових спорів / Н. В. Дараганова // Юрид. наука. – 2011. – №6. – С. 77–83.
2. Войнаровская О. Медіація в трудових спорах [Електронний ресурс] / О. Войнаровская. – Режим доступу: http://jurliga.ligazakon.ua/blogs_article/338.htm
3. Драгоманова Н.В. Питання застосування в Україні медіація як альтернативного способу вирішення індивідуальних трудових спорів [Електронний ресурс] / Н.В. Драгоманова // Вісник Академії адвокатури України. – 2016. – №3. – С.178-181 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://aau.edu.ua/visnyk/text25/12dnvits.pdf>

4. Проект Закону України «Про медіацію»: від 27.03.2015, №2480. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=54558.

5. Закон України «Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://rada.gov.ua>.

Занка А.В., Ярыгина Е.П.

МЕДИАЦИЯ КАК СПОСОБ УРЕГУЛИРОВАНИЯ ТРУДОВЫХ СПОРОВ

Аннотация. В статье рассмотрена медиация, как альтернативный способ урегулирования трудовых споров. Определен международный опыт ее использования. Осуществлен сравнительный анализ медиационной процедуры и судебного рассмотрения, а также установлены преимущества и их недостатки. Предложено включить в проект Трудового Кодекса – медиации, как способ урегулирования трудовых споров.

Ключевые слова: медиация, комиссия по трудовым спорам.

Zajka A.V., Yarigina Ye.P.

MEDIATION AS A METHOD FOR SETTLEMENT OF LABOR DISPUTES

Abstract. The analysis of the settlement of labor disputes through mediation. A comparison of the mediation procedure and judicial review has been conducted and their advantages and disadvantages have been established. It was proposed to include in the draft Labor Code – mediation, as a way to resolve labor disputes.

Keywords: mediation, labor dispute commission.

Заїченко Анастасія Андріївна, студентка факультету адвокатури,
5 курс, група 18-18м-03,

Ковжого Сергій Олексійович, доцент кафедри трудового права,
кандидат хімічних наук, доцент

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого, м. Харків

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ЛЮДИНИ ТА ІНФОРМАЦІЇ

Анотация. В работе анализируются угрозы современного общества для личности, общества и державы, исследуются основные направления использования современных информационных технологий для обеспечения безопасности и повышения эффективности государственной деятельности и правозастосованной практики.

Ключевые слова: информационные угрозы; информационные технологии; безопасность личности, общества и державы.

Актуальність. У сучасному інформаційному суспільстві, в умовах зростання загальних та інформаційних загроз, комп'ютерної злочинності, повсюдного поширення штучного інтелекту, застосування інформаційних технологій у всіх сферах правоохоронної, економічної, регулятивної діяльності є необхідним, неминучим і найперспективнішим напрямом діяльності для забезпечення безпеки особистості, суспільства і держави. Для цього необхідним є створення єдиного інформаційного середовища, що забезпечує ефективну і негайну взаємодію всіх сил і служб, відповідальних за громадську безпеку і правопорядок. Для підвищення ефективності діяльності по розкриттю і розслідуванню злочинів необхідно створити інтегровані банки даних криміналіс-

тично значимої інформації, досягти більш високого рівня інформатизації правоохоронних органів. Ступінь технічної оснащеності всіх органів попереднього розслідування телекомунікаційною інфраструктурою і інформаційними ресурсами повинна відповідати сучасним викликам і технічним вимогам. При впровадженні інформаційних технологій в усі сфери державної і правоохоронної діяльності в гонитві за забезпеченням безпеки суспільства і держави не можна допустити перегинів, зневаги конституційними гарантіями прав особистості в сфері приватного життя. У новій структурі інформаційних правовідносин необхідно враховувати існуючі інформаційні загрози і ризики, забезпечувати гарантії права особи на приватне життя, безпеку суспільства і держави.

Постановка завдання. На основі вивчення технічних характеристик комп'ютерних технологій, програмного забезпечення виявити сфери застосування інформаційних технологій, визначити правове регулювання застосування технологій для забезпечення ефективності державної та управлінської діяльності у правозастосовній практиці з метою створення безпечного середовища проживання.

Основна частина. На сьогодні правозастосовна практика свідчить про те, що з кожним роком зростає число злочинів як в сфері комп'ютерної інформації, так і злочинів з використанням комп'ютерних технологій, в результаті чого формуються цифрові сліди злочинів. Завдання з нейтралізації загроз, мінімізації ризиків, запобігання збиткам в умовах інформаційного суспільства необхідно вирішувати шляхом впровадження комплексної інформаційної системи, що забезпечує прогнозування, моніторинг, попередження і ліквідацію можливих загроз. Інформаційні технології необхідні для контролю і усунення наслідків надзвичайних ситуацій та правопорушень з інтеграцією під її управлінням дій інформаційно-керуючих підсистем чергових, диспетчерських, муніципальних служб для їх оперативної взаємодії.

Однією з основних невідкладних причин впровадження інформаційних технологій в управлінську та правоохоронну діяльність є інформаційно-технічний характер сучасної злочинності. З цього випливає, що розкривати і розслідувати злочини з використанням інформаційних технологій можливо тільки з використанням правоохоронними органами інформаційних технологій.

Необхідність розвитку і впровадження інформаційних технологій пов'язана зі швидкістю прийняття рішень. В умовах динамічної економіки, всіх видів людської діяльності [3], заснованої на інформаційних технологіях, в критичних ситуаціях необхідно приймати грамотні управлінські рішення в найкоротші терміни. Ухвалення вивірених рішень вимагає миттєвого отримання і аналізу всієї інформації, причому з усіх можливих джерел, що неможливо без розвинених автоматизованих інформаційних пошукових систем, автоматизованих банків даних, систем аналізу та оповіщення.

До названих причин впровадження інформаційних технологій слід додати економічну доцільність, необхідність скорочення бюрократичного апарату, більш якісного надання державних послуг, підвищення якості та рівня життя. Названі і неназвані причини впровадження інформаційних технологій ставлять перед правоохоронними органами та органами державної, муніципальної